

pensar que l'ocupació estacional ha de mantenir-se poc o molt. Malgrat això, i amb la perspectiva que ens ofereix la història, voldria recordar que les condicions econòmiques, polítiques, climàtiques i sociològiques són canviants, i l'home s'hi adapta d'una manera més o menys traumàtica segons el cas. Avui veiem com la crisi econòmica està fent canviar els hàbits de despesa en oci de la població, i l'escalfament progressiu i constant del clima a la llarga posarà en qüestió el model del turisme de neu. Els esdeveniments ens canvien el taulell de joc, i només qui sigui prou hàbil per anticipar situacions i adaptar-s'hi tirarà endavant. És per això que valdria la pena pensar a superar aquest model de monocultiu econòmic i començar a diversificar activitats donant suport als emprenedors.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

No posem tots els ous a la mateixa cistella | Ara fa deu anys naixia *El Ripollès existeix* amb la voluntat decidida d'aconseguir una mirada diferent envers la nostra comarca, lluny de la visió tòpica i estereotipada, per no dir folklòrica i reduccionista, que hom té dels indrets allunyats del quarter urbà. El Ripollès té uns paratges

esplèndids, una història mil·lenària fecunda que va des de les esglésies romàniques fins a les indústries tèxtils i metal·lúrgiques del segle darrer, però el que es plantejava aquesta plataforma ciutadana era el pols del present: la denúncia de la desigualtat d'oportunitats, la necessitat imperiosa d'assumir nous reptes per encarar el futur, l'obertura indispensable de noves vies per poder participar amb veu pròpia dins de la història del país. La seva brega ha intentat conscienciar els ripollesos amb notes i articles d'opinió als mitjans de comunicació, amb cartes i al·legacions a polítics i administracions, així com amb fòrums i aparicions a la ràdio i televisió locals.

Les comunicacions són un factor essencial i ineludible quan es parla de desenvolupament, i un dels primers objectius d'*El Ripollès existeix* va ser lluitar per la millora i potenciació de la línia ferroviària que uneix Barcelona amb la Tor de Querol, sense la qual les nostres terres encara haurien patit molt més l'aïllament i l'oblit. Hi ha hagut millores evidents, tot i que queda molt camí a recórrer.

Arran de l'efemèride s'ha editat un butlletí per rememorar les actuacions empreses. La influència positiva de les telecomunicacions per poder gaudir d'una vida rural sense estar desconectat dels gran nuclis urbans, la conveniència d'ampliar els intercanvis i establir lligams duradors amb l'altra vessant dels Pirineus, l'escaiença de

gestar nous desafiaments industrials són alguns dels temes tractats. Podem rememorar amb nostàlgia èpoques pretèrites, quan l'electrificació de la conca del Ter era modèlica, o recordar satisfets les dècades llúides del tèxtil i la metal·lúrgica, però ara s'imposa concebre sense dilació projectes assenyats, seriosos i factibles.

El membres i col·laboradors d'*El Ripollès existeix* saben que ara més que mai, quan pinten bastos, quan estem pagant la disbauxa d'uns anys d'inconsciència, davant la incertesa de la crisi econòmica que ens tenalla, és necessària una resposta col·lectiva. Tots plegats massa sovint ens quedem amb la mera crítica quan ens caldria aportar el nostre gest, la nostra actitud. Només si fem escoltar la nostra veu no quedarem aïllats dins del concert col·lectiu, interpretant solos patètics, i aconseguirem poblar uns indrets actius i habitables.

>> Vista des del campanar de Santa Maria de Puigcerdà.

EROLA SIMON